

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felperesek megsértették -, többek között - az EK-Szerződés 81. cikkét és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkének (1) bekezdését, amikor olyan megállapodásokban vettek részt, illetve olyan összehangolt magatartásokat folytattak, amelyek a tekerceselt ipari rézcsövek EGT piacát érintik. Ezen az alapon szabott ki a Bizottság együttesen és egyenként a felperesekre összesen 18 990 000 euró pénzbírságot.

A felperesek az EK és az EGT versenyszabályok megsértése tekintetében nem vitatják a Bizottság határozatában foglalt megállapításokat, de azt állítják, hogy a pénzbírság összegének megállapítása során a Bizottság több ténybeli és jogi hibát követett el. Először is azt állítják, hogy a pénzbírság alapösszege és az időtartam elem meghatározása során a Bizottság megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód alapelvét, mivel nem vette figyelembe a kérdéses megállapodások piacra gyakorolt hatásának statisztikailag jelentéktelen voltát, sem a kartell tevékenységében történt változásokat.

Emellett a felperesek állítása szerint a jogsértés súlyosságának mérlegelése során, mivel a feldolgozóipari szolgáltatások piaca helyett a félkész termékek piacának (ipari rézcsövek) méretét vette figyelembe, a Bizottság nagymértékben túlértékelte a kérdéses megállapodások gazdasági hatását.

A felperesek azt is állítják, hogy a Bizottság tévesen elmulasztott figyelembe venni bizonyos enyhítő körülményeket, nevezetesen a megállapodások felperesek általi végrehajtásának korlátozott voltát, a jogsértés önkéntes és azonnali abbahagyását, az ipari rézcső gyártás strukturális válságát, és a felperesek együttműködését a Bizottsággal. A felperesek azt állítják, hogy a pénzbírság összegének 30 %-os csökkentése téves ténymegállapításon alapul és nincs összhangban sem a Bizottság, sem a Bíróság joggyakorlatával. Emellett azt állítják, hogy a Bizottság jogtalanul tett különbséget közöttük és egy másik vállalkozás között, amikor bizonyos enyhítő körülményeket csak ez utóbbi vállalkozás tekintetében vett figyelembe és így azt minden objektív ok nélkül kedvezőbb elbánásban részesítette.

Giuseppe Caló által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-134/04. sz. ügy)

(2004/C 146/08)

(Az eljárás nyelve: francia)

Giuseppe Caló, lakóhely: Luxembourg, képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 8-án keresetet nyújt

tott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- nyilvánítsa semmisnek a Bizottság 2004. március 30-i, az EUROSTAT Főigazgatóság „Agrár-, halászati, strukturális alapokra vonatkozó és környezeti statisztikai” Igazgatóság igazgatói A2 besorolású állásának betöltéséről és a felperes ezen állásra benyújtott pályázatának elutasításáról szóló határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A felperest, aki az alperesnek az EUROSTAT-hoz az „Agrár-, halászati, ellátási és regionális statisztikai” Igazgatóság igazgatói posztjába beosztott tisztviselője, ugyanezen főigazgatóságon belül új beosztásba, a főigazgató főtanácsadói posztjába helyezték át. A Bizottság továbbá úgy határozott, hogy az általa korábban elfoglalt munkahelyet mással tölti be.

A felperes az Elsőfokú Bíróság előtt egy másik ügyben (T-118/03. sz. Caló kontra Bizottság ügy) megtámadta ezeket a határozatokat.

Jelen keresettel a felperes azt a határozatot támadja, amely az általa korábban betöltött állásba egy másik tisztviselő kinevezéséről döntött, és elsőként ugyanazokra az érvekre hivatkozott, mint a T-118/03 ügyben. Emellett, véleménye szerint a sikeres pályázó nem felel meg a kérdéses pályázati kiírás által előírt követelményeknek. Azt állítja továbbá, hogy az említett pályázó részt vett a biztosok kabinetfőnökeinek azon ülésén, amelyen az általa megpályázott állás betöltéséről határoztak. A felperes erre alapozva hivatkozik az átláthatóság, a méltányosság és a pártatlanság elvének, valamint a védekezéshez való jog megsértésére. Végetetül a felperes az indokolás teljes hiányára is hivatkozik.

Kurt Martin Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, Anton Volpini de Maestri és Johannes Volpini de Maestri által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(C-137/04. sz. ügy)

(2004/C 146/09)

(Az eljárás nyelve: német)

Kurt Martin Mayer, Einsentratten (Ausztria), Tilly Forstbetriebe GesmbH, Treibach (Ausztria), Anton Volpini de Maestri, Spittal/Drau (Ausztria) és Johannes Volpini de Maestri, Seeboden (Ausztria), képviselőjük: M. Schaffgotsch, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- Teljes egészében nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát; vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- nyilvánítsa semmisnek a megtámadott határozatot valamennyi közösségi jelentőségű osztrák természeti terület tekintetében (AT kód a megtámadott határozat I. mellékletében); vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- a) nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát az AT 2102000 „Nockberge” terület bejegyzése tekintetében és
- b) nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát az AT 2119000 „Gut Walterskirchen” terület bejegyzése tekintetében; vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- nyilvánítsa semmisnek bizonyos területek - amelyek az élőhely és a fajok tekintetében olyan közösségi jelentőségű természeti területnek minősülnek, amelyek reprezentativitási fokuk és jelentőségük átfogó értékelése alapján, a tagállamok által biztosított szabványos adatoknak megfelelően a B, C és D (vagy másodlagos kérelemként, amelyek a C és a D, vagy harmadlagos kérelemként, amelyek a D) csoportba tartoznak - bejegyzését a megtámadott határozat I. mellékletébe,
- a) valamennyi a megtámadott határozatban (tehát az I. mellékletben) szereplő természeti terület tekintetében, vagy
- b) valamennyi osztrák természeti terület (AT kód az I. mellékletben), vagy
- c) kizárólag az AT 2102000 „Nockberge” és az AT 2119000 „Gut Walterskirchen” területek tekintetében;
- valamennyi esetben kötelezze a Bizottságot, hogy a felperesek képviselője részére fizesse meg az eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Keresetükben a felperesek megtámadták a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló, 2003. december 22-i tanácsi határozatot⁽¹⁾. A felperesek mezőgazdasági és erdőgazdasági termelők, akik saját ingatlanukon - amely a megtámadott határozat értelmében „közösségi jelentőségű területen” helyezkedik el - mezőgazdasági és erdőgazdálkodási tevékenységet folytatnak, ideértve a másodlagos tevékenységeket is. A felperesek állítása szerint a határozatnak köszönhetően közösségi jogi normák címzettjeivé

váltak. A határozat az esetleges társadalmi kötelezettségeket messze meghaladóan automatikusan korlátozza a felperesek tulajdonjogát, - amelyet a közösségi jogi alkotmányos hagyományoknak megfelelően védelemben kell részesíteni - anélkül, hogy érdekeiket mérlegelné, eltérési lehetőséget biztosítana, vagy őket megfelelően kártalanítaná (vagy bármilyen kártalanítási rendelkezést tartalmazna), és ezzel a 230. cikk (2) bekezdése értelmében megsérti a Szerződést, ezért semmissé kell nyilvánítani.

A felperesek állítása szerint a megtámadott határozat magával az elfogadása alapjául szolgáló irányelvvel⁽²⁾ is ellentétes. A szükséges pénzügyi hozzájárulás meghatározásához szükséges szempontok nem megfelelően kerültek megállapításra és a védett területek hálózatának egységessége - amelyet az irányelv előír - nem biztosítható.

Emellett a felperesek állítása szerint a Bizottság a megtámadott határozatban nem állapította meg kifejezetten és egyértelműen, hogy az általa „közösségi jelentőségűnek minősített” területek milyen fajok és élőhelyek tekintetében rendelkeznek ténylegesen közösségi jelentőséggel. Végül a felperesek azt állítják, hogy az őket érintő védett területek tekintetében a Bizottság valótlan tényekre alapozta határozatát. Ezáltal bizonyos fajok és élőhelyek tekintetében a területeket tévesen minősítették közösségi jelentőségű területekké, amely okból szintén semmissé kell nyilvánítani a megtámadott határozatot.

⁽¹⁾ HL 2004. L 14., 21. o.

⁽²⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/93/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 7. o.)

Az Adviesbureau Ehcon B.V. által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-140/04. sz. ügy)

(2004/C 146/10)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Adviesbureau Ehcon B.V., lakóhely: Reeuwijk (Hollandia), képviseli M. A. Goedkoop, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- kötelezze az Európai Bizottságot 158.400 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére, mivel a felperest kár érte annak következtében, hogy a szerződést nem neki ítélték oda;